Laskod Község Önkormányzatának
Polgármestere
4543 Petneháza, Kossuth L. utca 59.
☎ +36 (45) 709 - 745

ELŐTERJESZTÉS

a helyi önazonosság védelméről szóló 12/2025. (IX. 12.) önkormányzati rendelet teljes hatályon kívül helyezésének indokoltságáról

Tisztelt Képviselő-testület! Tisztelt Bizottság!

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Kormányhivatal Hatósági Főosztály Törvényességi Felügyeleti Osztálya SZ/153/00754-1/2026. ügyiratszám alatt törvényességi felhívással élt Laskod Község Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi önazonosság védelméről szóló 12/2025. (IX. 12.) önkormányzati rendeletével kapcsolatban. A kísérőlevél szerint a felhívásban foglaltakról a képviselő-testületet tájékoztatni kell, a felhívásban meghatározott határidő pedig 2026. április 30. napja. Az Mötv. 134. §-ának megfelelően a képviselő-testület köteles a felhívásban foglaltakat megvizsgálni, a törvénysértés megszüntetéséről dönteni és az annak alapján tett intézkedésről a Kormányhivatalt írásban tájékoztatni.

Álláspontom szerint a kialakult helyzetben nem részleges módosítás, hanem a rendelet teljes egészének hatályon kívül helyezése indokolt. A „visszavonás” jogtechnikailag a rendelet hatályon kívül helyezésével valósítható meg. Ennek oka, hogy a törvényességi felhívás nem egyetlen elszigetelt normaszövegi hibát rögzít, hanem a rendelet több, egymással szorosan összefüggő rendelkezését, sőt a szabályozás alaplogikáját is jogszabálysértőnek minősíti.

A Kormányhivatal álláspontja szerint a rendelet több rendelkezése törvénybe, illetve alaptörvényi követelményekbe ütközik.

Elsőként a felhívás a rendelet 3. § (2) bekezdését és a 4. § (2) - (10) bekezdéseit kifogásolja. A Kormányhivatal szerint ezek a rendelkezések az elővásárlási joggal összefüggésben olyan eljárási szabályokat állapítanak meg, amelyekre a települési önkormányzatnak nincs felhatalmazása, továbbá a magasabb szintű jogszabályok - különösen a Hövtv. és a 240/2025. (VII. 31.) Korm. rendelet - szabályait megismétlik. A felhívás e körben kifejezetten a Hövtv. 12. §-ába, a 22. § (2) bekezdés d) pontjába, valamint a Jat. 3. §-ába ütközést állapít meg.

Másodikként a törvényességi felhívás jogszabálysértőnek minősíti a rendelet 5. § (3b) bekezdését is, mert az ugyan lehetővé teszi a méltányossági döntést a betelepülési hozzájárulás részbeni vagy teljes elengedése körében, de nem határozza meg azokat az objektív vagy mérlegelési alapú feltételeket, körülményeket és szempontokat, amelyek fennállása esetén a méltányosság jogszerűen alkalmazható lenne. A Kormányhivatal álláspontja szerint ez a szabályozás ezért a Hövtv. 19. § (1) bekezdésével ellentétes.

Harmadikként a felhívás a rendelet 7. § (1) bekezdésében és 7. § (2) bekezdésében meghatározott lakcímlétesítési feltételeket is jogszabálysértőnek tekinti. A kifogás különösen a „rendszeres és jogszerű megélhetés”, valamint a „megélhetés és lakhatás tartós biztosítottsága” előírására, továbbá a legalább 10 m²/fő lakhatási megfelelés követelményére irányul. A Kormányhivatal szerint ezek a feltételek részben nem mutatnak érdemi összefüggést a helyi közösség önazonosságának védelmével, részben az emberi méltóságot, az egyenlő bánásmód követelményét és a jogbiztonságot sérthetik, mivel társadalmi vagy vagyoni helyzet alapján vezethetnek hátrányos megkülönböztetéshez, továbbá kellően egyértelmű normatartalommal sem rendelkeznek.

Negyedikként a Kormányhivatal megállapítja, hogy a rendelet 5. § (7) bekezdés b) - c) pontja szerinti igazolási kötelezettségek szintén jogszabálysértők, mivel a jogellenesnek minősített lakcímlétesítési feltételek igazolására vonatkoznak. A bizonyítási szabályok tehát a főszabályok jogsértő jellegét követik.

Ötödikként a törvényességi felhívás a rendelet 9. §-át is kifogásolja. A Kormányhivatal szerint a rendelet ugyan átveszi a Hövtv. 21. §-ában szereplő jogkövetkezményeket, azonban nem állapítja meg a Hövtv. 22. § (2) bekezdés e) pontja alapján szükséges részletes szabályokat, így különösen a közigazgatási bírság konkrét mértékére vonatkozó rendelkezéseket sem. Ebből következően a 9. § szabályozása hiányos és jogszabálysértő.

Álláspontomat az támasztja alá, hogy a feltárt jogsértések nem periférikus jellegűek, hanem a rendelet több meghatározó szerkezeti egységét érintik. Jogszabálysértőnek minősült az elővásárlási joggal kapcsolatos szabályozás jelentős része, a betelepülési hozzájárulás méltányossági rendszere, a lakcímlétesítés központi feltételrendszere, az ezekhez kapcsolódó igazolási kötelezettség, továbbá a jogkövetkezményekre vonatkozó szabályozás is. Ilyen esetben nem pusztán néhány bekezdés pontosítása válik szükségessé, hanem a rendelet érdemi újragondolása.

A részleges módosítás azért sem tekinthető kellően biztonságos megoldásnak, mert a kifogásolt rendelkezések egymásra épülnek. Ha a lakcímlétesítési feltételek jogszerűtlenek, akkor az ezeket igazoló dokumentumok előírása sem tartható fenn. Ha a méltányossági szabályozás hiányos, akkor a hozzájárulási rendszer alkalmazása is bizonytalanná válik. Ha a jogkövetkezmények részletes szabályai hiányoznak, akkor a szankciórendszer önmagában nem maradhat hatályban. A jelenlegi normaszövegben a kifogásolt elemek eltávolítása vagy részleges átírása könnyen a belső koherencia további megbomlásához vezethet.

A teljes hatályon kívül helyezés mellett szól az is, hogy a Kormányhivatal nem csupán normaszövegezési vagy technikai hibákat állapított meg, hanem több rendelkezés esetében alaptörvényi, egyenlő bánásmóddal összefüggő, valamint jogbiztonsági aggályokat fogalmazott meg. Különösen súlyos az a megállapítás, hogy egyes lakcímlétesítési feltételek a társadalmi vagy vagyoni helyzet alapján hátrányos megkülönböztetés veszélyét hordozzák, illetve nem illeszkednek a Hövtv. céljához. Az ilyen jellegű kifogások a rendelet egészének alkalmazhatóságát és védhetőségét alapvetően kérdőjelezik meg.

A rendelet hatályban tartása a törvényességi felhívás ellenére azt a kockázatot hordozza, hogy a képviselő-testület, illetve a hivatal olyan szabályozást alkalmazna, amelynek jogszerűségét a felügyeleti szerv már kifejezetten vitatta. Ez nemcsak további törvényességi eljárást eredményezhet, hanem az érintett ügyfelek jogait is közvetlenül érintheti. A Kormányhivatal a

felhívásban arra is külön figyelmeztetett, hogy amennyiben a jogszabálysértés megszüntetésére nyitva álló határidő eredménytelenül telik el, a törvényességi felügyelet további, törvényben meghatározott eszközei is alkalmazhatók.

Mindezek alapján az óvatos és jogszerű önkormányzati eljárás az, ha a képviselő-testület a rendeletet teljes egészében hatályon kívül helyezi, ezzel megszünteti a kifogásolt szabályozás alkalmazhatóságát, majd ezt követően - amennyiben a helyi közösség önazonosságának védelme érdekében továbbra is indokoltnak látja - új, a törvényességi felhívásban foglalt szempontokat maradéktalanul figyelembe vevő rendeletet alkot. Ez a megoldás a normavilágosság, a belső összhang, a jogbiztonság és a törvényességi megfelelés szempontjából egyaránt megalapozottabb, mint a jelenlegi rendelet eseti javítgatása.

Összességében megállapítható, hogy a törvényességi felhívás a rendelet több alapvető rendelkezését, illetve a szabályozási koncepció több elemét kifogásolja. A kifogások kiterjednek a felhatalmazás túllépésére, a magasabb szintű jogszabályi rendelkezések megismétlésére, a méltányossági szabályok hiányosságaira, a lakcímlétesítési feltételek diszkriminatív és jogbizonytalanságot okozó jellegére, valamint a jogkövetkezmények hiányos szabályozására is.

Erre tekintettel - az előzőekben már kifejtett álláspontom szerint - a képviselő-testület részéről a legszerencsésebb és leginkább védhető döntés az, ha a helyi önazonosság védelméről szóló 12/2025. (IX. 12.) önkormányzati rendeletet teljes egészében hatályon kívül helyezi és a Kormányhivatalt a törvényességi felhívásban megszabott határidőn belül a megtett intézkedésről írásban tájékoztatja.

A fentiek alapján kérem a Tisztelt Képviselő-testületet, hogy a rendelet teljes hatályon kívül helyezésének szükségességével egyetérteni és az ehhez szükséges önkormányzati rendelet megalkotásáról dönteni szíveskedjen.

Laskod, 2026. március 23.

Tisztelettel:

Pallay Ferenc Péter sk.
polgármester

Elektronikus elérhetőségek:
KRID azonosító: Laskod Község Önkormányzata – LASKOD (353119393)
E-mail: laskodhivatal@gmail.com
Honlap: www.laskod.hu

Laskod Község Önkormányzata Képviselő-testületének 4/2026. (III. 27.) önkormányzati rendelete

a helyi önazonosság védelméről szóló 12/2025. (IX. 12.) önkormányzati rendelet hatályon kívül helyezéséről

[1] Laskod Község Önkormányzata elkötelezett a társadalmi hagyományainak, társadalmi rendjének és értékeinek megőrzése iránt.

[2] Laskod Község Önkormányzatának Képviselő-testülete a helyi önazonosság védelméről szóló 2025. évi XLVIII. törvény 22. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, valamint az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés a) pontjában foglalt feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

Hatályát veszti a helyi önazonosság védelméről szóló 12/2025. (IX. 12.) önkormányzati rendelet.

2. §

Ez a rendelet 2026. március 27-én 12 órakor lép hatályba.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz és a 2. §-hoz

A rendelet hatályon kívül helyezése azért indokolt, mert a törvényességi felhívás a rendelet több, egymással összefüggő és a szabályozás lényegét érintő rendelkezését jogszabálysértőnek minősítette. A kifogások kiterjednek az elővásárlási joghoz kapcsolódó eljárási szabályokra és a jogszabályismétlésre, a méltányossági szabályozás hiányosságaira, a lakcímlétesítés feltételeinek egyenlő bánásmódba, jogbiztonságba és alaptörvényi követelményekbe ütköző elemeire, továbbá az ezekhez kapcsolódó igazolási kötelezettségekre és a jogkövetkezmények hiányos rendezésére. Mindezekre tekintettel a jogsértő állapot egyértelmű és biztonságos megszüntetése a rendelet teljes hatályon kívül helyezésével biztosítható.

SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG VÁRMEGYEI
KORMÁNYHIVATAL

Ügyiratszám: SZ/153/00754-2/2026
Ügyintéző: dr. Erdei Koletta
Telefon: 42/599-396

Tárgy: törvényességi felhívás
Határidő: 2026. április 30.
Hiv. szám: -
Melléklet: 1 db

Pallay Ferenc Péter Polgármester Úr
részére

Laskod Község Önkormányzata

Laskod

Tisztelt Polgármester Úr!

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 132. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított jogkörömben eljárva Laskod Község Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi önazonosság védelméről szóló 12/2025. (IX.12.) önkormányzati rendeletével kapcsolatban, a rendelkezésre álló dokumentumok alapján a mellékelt törvényességi felhívással élek.

A helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól szóló 119/2012. (VI.26.) Kormányrendelet 7. § a) pontjában foglaltakra tekintettel kérem, hogy a felhívásban foglaltakról Laskod Község Önkormányzata Képviselő-testületét tájékoztatni szíveskedjen.

Nyíregyháza, időbélyegző szerint

Tisztelettel:

Román István
Digitálisan aláírta: Román István
Dátum: 2026.03.04 10:36:17 +01'00'

Román István
főispán

HATÓSÁGI FŐOSZTÁLY TÖRVÉNYESSÉGI FELÜGYELETI OSZTÁLY
Cím:4400 Nyíregyháza, Hősök tere 5. Pf.: 199 Telefon: (06-42) 599-311 Fax: (06-42)599-309
E-mail:torvenyesseg@szabolcs.gov.hu Honlap: www.kormanyhivatalok.hu

A dokumentum elektronikusan hitelesített.
2026.03.04 14:13:49
Sz-Sz-B. Vármegyei Kormányhivatal
Kiadmányozta: TFIK TFIK

SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG VÁRMEGYEI
KORMÁNYHIVATAL

Ügyiratszám: SZ/153/00754-1/2026
Ügyintéző: dr. Erdei Koletta
Telefon: 06-42/599-396

Tárgy: törvényességi felhívás
Határidő: 2026. április 30.
Hiv. szám: -
Melléklet: -

Laskod Község Önkormányzata
Képviselő-testülete

Laskod
Kossuth Lajos u. 59.
4543

Tisztelt Képviselő-testület!

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított törvényességi felügyeleti jogkörömben eljárva, a rendelkezésemre álló dokumentumok és információk alapján **Laskod Község Önkormányzata Képviselő-testületének** (továbbiakban: Képviselő-testület) **a helyi önazonosság védelméről szóló 12/2025. (IX.12.) önkormányzati rendeletével (továbbiakban: Rendelet) kapcsolatban az alábbi**

törvényességi felhívást teszem.

Magyarország Alaptörvénye 34. cikk (4) bekezdése rögzíti, hogy a Kormány a fővárosi és vármegyei kormányhivatal útján biztosítja a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletét.

Az Mötv. 127. §-a kimondja, hogy a Kormány a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletéért felelős miniszter irányításával, a kormányhivatal útján biztosítja a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletét.

Az Mötv. 132. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a kormányhivatal a helyi önkormányzatok törvényességi felügyelete körében az Alaptörvényben meghatározott feladat- és hatáskörökön túl törvényességi felhívással élhet.

Az Mötv. 132. § (2) bekezdése arról rendelkezik, hogy a kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárásának célja a helyi önkormányzat képviselő-testülete, bizottsága, részönkormányzata, polgármestere, főpolgármestere, vármegyei közgyűlés elnöke, társulása, jegyzője (a továbbiakban: érintett) működése jogszerűségének biztosítása.

A Nemzeti Jogszabálytár Törvényességi Felügyeleti Kapcsolattartási Modul (a továbbiakban: TFÍK) felületére 2025. szeptember 17. napján feltöltésre került a Képviselő-testület 2025. szeptember 11. napján megtartott üléséről készült jegyzőkönyve (a továbbiakban: jegyzőkönyv). A jegyzőkönyv tanúsága szerint a Képviselő-testület a 2. napirendi pont keretében egyhangú 5 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta a helyi önazonosság védelméről szóló 12/2025. (IX.12.) önkormányzati rendeletét (a továbbiakban: Rendelet).

A Képviselő-testület 2025. november 13. napján megtartott ülésén a 15/2025. (XI.14.) rendeletével módosította a Rendeletet.

1. A Rendelet 3. §-a az alábbiakat tartalmazza:

„(1) Laskod Község Önkormányzat Képviselő-testülete (a továbbiakban: Képviselő-testület) a helyi önazonosság védelmében az alábbi jogvédelmi eszközöket vezeti be:
a) dologi jogvédelmi eszköz: elővásárlási jog (Hövtv. 7–9. §);
b)
c)7 személyi jogvédelmi eszköz: a lakcímlétesítés feltételhez kötése (engedély).
(2) A Képviselő-testület az egyedi döntést megelőzően személyes meghallgatást tarthat. A döntés indokolásnak tartalmaznia kell az alkalmazott szempontokat és a mérlegelés okszerűségét. A személyes meghallgatás elrendelésére és a döntés indokolására a Hövtv. 17–18. §-a irányadó. A döntés mérlegelési szempontjai különösen:
a) a helyi kötődés (így különösen: családegyesítés, igazolt vagy tervezett munkavállalás, helyben végzett tartós munkavégzés, tanulmányok, intézményi elhelyezés),
b) a közösség önazonossága szempontjából lényeges és észszerű kötelezettségvállalás,
c) a lakhatási megfelelés és a fiktív lakcím kockázatának kizártsága,
d) az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülése és az arányosság.”

A Rendelet 4. §-a értelmében:

„4. § [Elővásárlási jog]
(1) A Képviselő-testület Laskod község közigazgatási területén a helyi önazonosság védelme érdekében bevezeti a Hövtv.-ben meghatározott elővásárlási jogot, az ott meghatározott sorrend figyelembevételével.
(2) Az a tulajdonos (eladó), aki Laskod közigazgatási területén belterületi ingatlant értékesít, és az ügylet a Hövtv. alapján nem mentes az elővásárlási jog gyakorlására irányuló eljárás alól, köteles a felek aláírásától számított 8 napon belül a jegyző részére – a 240/2025. (VII. 31.) Korm. rendelet 1. melléklete szerinti adattartalommal – benyújtani az egységes okiratba foglalt adásvételi szerződést, és a közlés előkészítéséhez a 240/2025. (VII. 31.) Korm. rendelet 1. § (3) bekezdése szerinti, az adásvételi szerződéssel azonos tartalmú vételi ajánlatot (kérelmet). A benyújtás módja:
a) a digitális államról és digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló törvényben meghatározott elektronikus úton, hiteles elektronikus másolat csatolásával, vagy
b) postai úton vagy személyesen a Ramocsaházai Közös Önkormányzati Hivatal Laskodi Kirendeltségén (4543 Laskod, Kossuth L. utca 59.), az egységes okirat egy eredeti példányának csatolásával.
(3) A jegyző a beérkezett jognyilatkozatokról iratjegyzéket készít és azt az eladó részére megküldi; az átvett iratok megőrzése és selejtezése a Kormányrendelet szerint történik, az eljárás során átvett írásbeli jognyilatkozatok nem selejtezhetők, megőrzésükről helyben kell gondoskodni. Az iratjegyzék a Kormányrendelet 12. § (3)–(6) bekezdése szerinti adatokat tartalmazza.

(4) Az elővásárlási jog gyakorlására nyitva álló határidő 30 nap, amelyet a jegyző az előírt módon közöl az elővásárlásra jogosultakkal.
(5) A kifüggesztéssel azonos időtartamban az önkormányzat honlapján tájékoztatót kell közzétenni a közlés tényéről és a határidőkről; a közzététel során a személyes adatokat felismerhetetlenné kell tenni a Kormányrendelet 3. §-ában és 9. §-ában meghatározottak szerint.
(6) A jegyző a Kormányrendelet 3. § szerinti intézkedést követően az adásvételi szerződést haladéktalanul közli a Hövtv. 8. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogosulttal, és legkésőbb 8 napon belül azonosítja a Hövtv. 8. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogosultakat.
(7) A Hövtv. 8. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogosultakkal az adásvételi szerződést a helyben szokásos módon, hirdetményi úton kell közölni. A hirdetmény tartalmára és az adásvételi szerződés közzétételére a Kormányrendelet szabályai irányadóak. A közléssel összefüggő feladatok ellátásáért díj nem számítható fel. A közléshez benyújtott bejelentés/adatlap adattartalmát a Kormányrendelet 1. melléklete tartalmazza.
(8) A jegyző a kifüggesztett adásvételi szerződésre rávezeti a kifüggesztés időpontját és az elővásárlási jog gyakorlására nyitva álló 30 napos határidő első és utolsó napját.
(9) A honlapon közzétett tájékoztató legalább tartalmazza: a kifüggesztés helyét; időpontját és az elővásárlási jog gyakorlására nyitva álló határidő első és utolsó napját; az ingatlan(ok) adatait (település, fekvés, hrsz., területnagyság, művelési ág/kivett megnevezés, jogi jelleg, tulajdoni hányad); a vételár megjelölését; valamint a figyelemfelhívást, hogy a tájékoztató nem minősül közlésnek. A tájékoztatóban a személyes adatok a Kormányrendelet 3. és 9. §-a szerint felismerhetetlenné tételre kerülnek.
(10) A jegyző a hirdetményt a jognyilatkozattételi határidő utolsó napját követő első munkanapon leveszi (Kormányrendelet 12. § (1)).”

A helyi önazonosság védelméről szóló 2025. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Hövtv.) 22. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a települési – a fővárosban kerületi – önkormányzat képviselő-testülete a lent meghatározott tárgykörök közül a **jogvédelmi eszköz tekintetében az alábbi keretek között alkothat szabályokat önkormányzati rendeletében:**

„a) jogvédelmi eszköz alkalmazását vezesse be;
b) határozza meg a jogvédelmi eszköz alkalmazása alóli mentesség vagy kedvezmény eseteit;
c) határozza meg a betelepülés feltételeit;
d) állapítsa meg a jogvédelmi eszköz alkalmazásával kapcsolatos eljárásokra vonatkozó kiegészítő rendelkezéseket;
e) határozza meg a jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat.”

A Hövtv. 5. § (1) bekezdése úgy fogalmaz, hogy az önkormányzat **e törvény keretei között szabadon dönt a jogvédelmi eszköz igénybevételéről.**

A Hövtv. 7. § (2) bekezdése értelmében az elővásárlási jog biztosítása dologi jogvédelmi eszköz.

A Hövtv. 8. § (1) bekezdése meghatározza az elővásárlásra jogosultak körét, valamint azok kötelezően figyelembe veendő sorrendjét.

A helyi önazonosság védelméről szóló törvény jogvédelmi eszközeinek alkalmazására vonatkozó szabályokról szóló 240/2025. (VII. 31.) Korm. rendelet (továbbiakban: Korm. rendelet) 1-13. §-ai pedig meghatározzák az elővásárlási jog gyakorlásának részletes feltételeit.

A Rendelet 4. § (2) –(10) bekezdéseinek rendelkezései a Hövtv. 9. § (1)-(3) bekezdéseiben, a Korm. rendelet 1. § (4) bekezdésében, 3. §-ában, 5. § (1) bekezdésében, 8. § (4) bekezdésében, 9. §-ában, 12. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseket ismétli meg.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Jat.) 3. §-a értelmében az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű. **A jogszabályban nem ismételhető meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes.**

Fentiek együttes értelmezése alapján megállapítható, az önkormányzat kizárólag arról dönthet, hogy az elővásárlási jog, mint dologi jogvédelmi eszköz alkalmazását a Hövtv. keretei között bevezeti-e vagy sem. A Hövtv. 22. § (2) bekezdés d) pontjában foglalt felhatalmazás – miszerint a helyi jogalkotó a jogvédelmi eszköz alkalmazásával kapcsolatos eljárásokra kiegészítő rendelkezéseket állapíthat meg – sem jogosítja fel az önkormányzatot arra, hogy az elővásárlási jog törvényben biztosított szabályaitól eltérjen. Ennek a felhatalmazó rendelkezésnek az értelmezése során ugyanis nem hagyható figyelmen kívül a Hövtv. „3. Eljárási rendelkezések" alcím alatt található 12. § (1) bekezdésében rögzített alábbi rendelkezés:

„12. § [A jogvédelmi eszköz alkalmazásával kapcsolatos eljárásokra vonatkozó általános szabályok]
(1) Ezen alcím rendelkezéseit
a) a lakcímlétesítés feltételhez kötésével összefüggő, valamint
b) a 6. § (3) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott
eljárásokban kell alkalmazni."

A Hövtv. 6. § (3) bekezdés b) és c) pontra való utalása a betelepülőre vonatkozó tilalmak, korlátozások és feltételek alól való mentességek és kedvezmények biztosítására igénybe vehető egyszerűsített és egyedi eljárást jelenti.

Mindebből az következik, hogy a Hövtv. 22. § (2) bekezdés d) pontjában biztosított felhatalmazás alapján kiegészítő eljárási szabályokat a lakcímlétesítés feltételhez kötésével kapcsolatos eljárásokra és a betelepülőre vonatkozó tilalmak, korlátozások és feltételek alól való mentességek és kedvezmények biztosítására igénybe vehető egyszerűsített és egyedi eljárásokra lehet alkotni. Dologi jogvédelmi eszközre ez a felhatalmazás nem terjed ki.

Megállapítható, hogy a Rendelet 3. § (2) bekezdése, valamint a 4. § (2)-(10) bekezdése jogszabálysértő, mivel az elővásárlási joggal kapcsolatban állapít meg eljárási rendelkezéseket, illetve megismétli a Hövtv. és a Korm. rendelet egyes rendelkezéseit így a Hövtv. 12. § - ába és a 22. § (2) bekezdés d) pontjába és a Jat. 3. §-ába ütközik.

2. A Rendelet 5. § (3b) bekezdése értelmében alanyi mentesség hiányában is a Képviselő-testület a Hövtv. 19. §-a alapján méltányosságból a hozzájárulás részbeni vagy teljes alóli mentesítést engedélyezhet.

A Hövtv. 19. §-a az alábbiakat tartalmazza:

(1) Az önkormányzat a rendeletében megállapíthat méltányossági döntéshozatali jogkört is. A méltányossági alapú döntés meghozatalára akkor kerülhet sor, ha a betelepülés valamely objektív vagy mérlegelési alapú feltétele nem teljesül, de a betelepülés mellett méltányolható érvek hozhatók fel.
(2) A méltányossági jogkört kizárólag a képviselő-testület gyakorolhatja.

A Rendelet 5. § (3b) bekezdése szabályozza a méltányossági döntés jogát a betelepülési hozzájárulás megfizetésével vagy mentesítésével kapcsolatban. A felülvizsgálat során megállapítást nyert, hogy a Rendelet nem konkretizálja a méltányossági szempontokat, nem határozza meg, melyek azok az objektív és mérlegelési alapú feltételek, amelyek esetén alkalmazható a méltányosság. Nem határozza meg továbbá mérlegelési alapú feltételek mérlegelési szempontjait.

A Hövtv. 19. §-a feltételes megfogalmazást tartalmaz abban a tekintetben, hogy mikor kerülhet sor a Képviselő-testület részéről méltányossági alapú döntés meghozatalára. Eszerint a méltányossági döntés csak akkor alkalmazható, ha valamely objektív vagy mérlegelési alapú feltétel nem teljesül, de a betelepülés mellett konkrétan meghatározható méltányolható érvek szólnak.

A Rendelet 5. § (3b) bekezdése nem rögzíti, hogy a méltányossági jogkör gyakorlása során a képviselő-testület milyen feltételek, körülmények esetén biztosítja a betelepülési hozzájárulás részbeni mentesítését, és mely feltételek, körülmények fennállása során engedi el teljes mértékben annak megfizetését.

Mindezek alapján a Rendelet 5. § (3b) bekezdése jogszabálysértő, mivel nem határozza meg a betelepülési hozzájárulás megfizetésének részbeni vagy teljes mentesítésével kapcsolatos objektív vagy mérlegelésen alapuló feltételei, körülményei körét, illetve a méltányolható érvek, mérlegelési szempontok tartalmát, így a Hövtv. 19. § (1) bekezdésével ellentétes.

3. A Hövtv. preambulum [6] bekezdése értelmében a helyi közösség önazonossághoz való joga érvényesítéséhez eszközöket kap ahhoz, hogy megvédje a helyi társadalmának életformáját, hagyományait, szokásait, rétegződését.

A Hövtv. 2. § (1) bekezdése értelmében a helyi önazonossághoz való jog alapján a települési közösség önvédelmet gyakorolhat, amely a közösség társadalmi berendezkedésének, életmódjának, hagyományainak és szokásainak, valamint a település karakterének megőrzését és védelmét szolgálja.

A helyi önazonosság védelme tehát elsősorban arra irányul, hogy a települések megakadályozhassák a nem kívánt mértékű betelepüléseket és a befektetési célú ingatlanszerzéseket, amelyek nemcsak a helyi lakosság és a betelepülők számának aránytalanságát, a település karakterének megváltozását, a helyi életmód átalakulását hozhatják, hanem a település jövő generációjának életfeltételeire is kedvezőtlenül hathatnak. A kívántnál nagyobb mértékű beköltözés számos településen elnehezíti a fiatal generációk helyi otthonteremtését és létfeltételeit, a település honos lakossága és a betelepülő lakosság között érték- és érdekkülönbséget okoz.

A Hövtv. 2. § (3) bekezdése értelmében az önkormányzatoknak helyi közügyként valóban lehetőségük van meghatározni, hogy végső soron a településre kik és milyen feltételekkel településhetnek be.

A Hövtv. 4. § (1) bekezdése kimondja, hogy mindezen jogosítvány azonban csak az emberi méltóság megsértése és indokolatlan megkülönböztetés nélkül, az egyenlő bánásmód követelményének megfelelően alkalmazható.

Ebből eredően a Rendelet 7. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések nem olyan tényezők, amelyek a helyi önazonossághoz való jog – fent hivatkozott - tartalmába beilleszthetők lennének.

Emellett az egyenlő bánásmód követelménye oldaláról is komoly aggályokat vet fel, miután védett tulajdonságok okán érheti hátrányos megkülönböztetés az adott egyént. Védett tulajdonság lehet a vagyoni helyzet, valamint emellett egyéb helyzet, tulajdonság vagy jellemző is.

Az Egyenlő Bánásmód Tanácsadó Testület 288/2/2010. (IV.9.) TT. sz. állásfoglalásában az „egyéb helyzet" meghatározásával kapcsolatban az alábbiak szerint foglalt állást:
„Az egyéb helyzet fogalma dinamikusan változik, definíciós magját azonban az képezi, hogy a helyzet megléte tárgyilagosan igazolható, homogén csoportképzésre, általánosításra alkalmas, és társadalmi előítéletből táplálkozik. A diszkriminációval szembeni jogvédelem lényegét az egyéb helyzet esetében is az adja, hogy a védett tulajdonsággal rendelkező panaszos elsődlegesen nem saját magatartása, hanem egy adott csoporthoz való tartozása miatt szenved hátrányt."

Az Alaptörvény szabályozza, hogy senkit nem érhet a faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti hátrányos különbségtétel, így különösen ügyelni kell arra, hogy ne szerepeljen ilyen megkülönböztetésre alkalmas előírás egyetlen rendeletben sem, illetve a szabályozás ne is adjon okot ilyen diszkriminációra.

A Hövtv. bár kimondja, hogy az önkormányzat a település önazonosságának védelme érdekében önkormányzati rendeletben szabályozhatja a betelepülés és a lakcímlétesítés feltételeit, viszont nem ad korlátlan jogot.

A Hövtv. 10. § (1)-(2) bekezdései értelmében az önkormányzat rendeletében dönthet arról, hogy betelepülő számára lakcím
a) nem létesíthető, vagy
b) az önkormányzat rendeletében meghatározott feltétellel létesíthető.

Az (1) bekezdés b) pontja alapján az önkormányzat rendeletben előírhatja, hogy
a) a betelepülő valamely észszerű előzetes feltételnek feleljen meg, vagy
b) a közösség önazonossága, szokásai, hagyományai szempontjából lényeges, vagy a közösség javát szolgáló észszerű kötelezettséget teljesítsen, vagy közérdekű kötelezettségvállalást tegyen.

A Rendeletben meghatározott feltételek együttes feltételként kerültek meghatározásra. Az így lakcímlétesítésből kizárt személyi kör egy olyan körülírt társadalmi csoportot korlátoz a településen történő letelepedésben, amelynek jellemzői a szegénység, a negatív társadalmi megítéltség. Az ilyen feltételek összességében az emberi méltóságot sértik és az egyenlő bánásmód követelményébe ütköznek.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kimondja, hogy Magyarország független, demokratikus jogállam.

A Kúria a Köf.5.036/2020/4. számú határozata értelmében:
,,[24] … A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.” Az Alaptörvény e rendelkezése tehát előírja, hogy a bíróságoknak elsősorban a jogszabályok célja szerinti (objektív teleologikus) jogértelmezést és az alkotmánykonform értelmezést kell alapul venniük.

,,[26] Az Alaptörvény 28. cikke egyszerre határoz meg kötelezettséget a bíróságok számára a jogértelmezési művelet során, mindazonáltal a jogalkotót is köti a jogalkotás során, hisz egy jogi norma megalkotásával a jogalkotó mindig egy kitűzött célt kíván elérni, e cél elérése végett alkotja meg a jogszabályt.”

Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés
,, Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Mindezek értelmében csak törvény alapján, szükséges mértékben, és arányosan korlátozhatnak alapvető jogokat.

A Hövtv. 10. § (2) bekezdésének b) pontja alapján megállapítható feltételnek észszerűnek kell lenni.
Egy feltétel akkor minősíthető észszerűnek, ha az nem önkényes, azaz a jogalkotói céllal összhangban van.

A jogalkotói célt a Hövtv. preambulum meghatározza, hiszen rögzíti, hogy a helyi közösség önazonossághoz való joga érvényesítéséhez azért kap eszközöket, hogy megvédje a helyi társadalmának életformáját, hagyományait, szokásait, rétegződését.

Megállapítható, hogy jelen törvényességi felhívásban vitatott feltételek nem a közösség védelmét, hanem az egyének személyi státuszát vagy társadalmi helyzetét érintik. A Rendelet 7.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezései nem mutatnak érdemi összefüggést a település közösségi értékének, hagyományainak vagy kulturális identitásának megóvásával. Ebből következően az ilyen jellegű szabályozás nem szolgálja a jogalkotói célt.

Mindezek alapján a Rendelet 7. § (1) bekezdése ellentétes a Hövtv. 2. § (1) bekezdésével, a Hövtv. 10. § (2) bekezdésének b) pontjával.

4. A 3. pontban foglalt jogszabálysértéseken túl a Rendelet 7. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések az alábbi indokok miatt is jogszabálysértő.

a) A Rendelet 7.§ (1) bekezdés b) pontja értelmében:

„Laskod község közigazgatási területén belül lakcím az alábbi feltételek együttes teljesülése esetén létesíthető: a betelepülő igazolja, hogy rendszeres és jogszerű megélhetéssel rendelkezik; e körben különösen elfogadható igazolás a munkaviszony vagy más foglalkoztatási jogviszony fennállása, vállalkozói jogviszony, nyugdíj, ösztöndíj, tartásdíj, járadék, rendszeres pénzbeli ellátás vagy a rendszeresen jóváírt jövedelem bankszámla-kivonattal történő igazolása”

Az Európai Unióról szóló szerződés (a továbbiakban: EUSz.) 2. cikke kimondja, hogy az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul. Ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában.

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikke értelmében tilos minden megkülönböztetés, így különösen a nem, faj, szín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékosság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés.
A Szerződések alkalmazási körében és az azokban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, tilos az állampolgárság alapján történő minden megkülönböztetés.

Az Alaptörvény XV. cikke tartalmazza az egyenlő bánásmód és diszkrimináció tilalmát:
(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (továbbiakban: Ebtv.) 8. § p-q) pontjai védett tulajdonságként rögzíti a társadalmi származást és a vagyoni helyzetet.

A Hövtv. 4. § (1) bekezdése értelmében a jogvédelmi eszközt az emberi méltóság megsértése és indokolatlan megkülönböztetés nélkül, az egyenlő bánásmód követelményének megfelelően kell alkalmazni.

A társadalmi származás magába foglalja a szegénységet, mint vagyoni helyzetet, származást.

A Jat. 2. § (1) bekezdése értelmében a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.

A Rendelet 7. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározottak értelmében a betelepülőnek igazolnia kell, hogy rendszeres és jogszerű megélhetéssel rendelkezik. Ennek fogalmát azonban nem határozza meg a képviselő-testület, hiszen kizárólag példálózó jelleggel, „különösen” szófordulat használatával felsorol egyes jogviszonyokat illetve ellátásokat melyek fennállása esetén e feltételt elfogadja.

A Képviselő-testület azon túl, hogy társadalmi származás illetve vagyoni helyzet alapján az egyenlő bánásmód és diszkrimináció tilalmának elvét megsértő feltételeket állapít meg, a megállapított feltételek

még a jogszabály címzettjei számára sem bírnak egyértelmű szabályozási tartalommal, így az jogbizonytalanságot is eredményez.

Megállapítható, hogy a Rendelet 7. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt lakcímlétesítési feltételek az Alaptörvény XV. cikkébe, illetve a Hövtv. 4. § (1) bekezdésében meghatározott egyenlő bánásmód követelményébe és a Jat. 2. § (1) bekezdésébe ütközik.

b) A Rendelet 7.§ (1) bekezdés c-d) pontjainak értelmében:

„Laskod község közigazgatási területén belül lakcím az alábbi feltételek együttes teljesülése esetén létesíthető:

c) a betelepülő igazolja, hogy a megélhetése és lakhatása tartósan biztosított, ideértve különösen a jogszerű lakáshasználatot és az e rendelet szerinti lakhatási megfelelést.

d) a betelepülni kívánt ingatlan lakhatási megfelelése: az egy főre jutó hasznos alapterület legalább 10 m², a jogszerű használat igazolt. A hasznos alapterület meghatározásánál huzamos tartózkodásra szolgáló, fűthető helyiségek alapterülete vehető figyelembe. A lakhatási megfelelés megállapításakor a beszámítható alapterületet a 280/2024. (IX. 30.) Korm. rendelet (TÉKA) 5. §-ában meghatározott értelmező rendelkezések szerint kell meghatározni, a „lakás" fogalmát pedig a TÉKA 126. § (1) bekezdése szerint kell figyelembe venni; közlekedők, tárolók, gépészeti helyiségek és nem fűthető terek nem számíthatók be."

A Rendelet 7. § (2) bekezdése értelmében a 10 m²/fő feltételtől méltányossági alapon – a Hövtv. 19. § (1)–(2) bekezdése szerint – a képviselő-testület eltérhet különösen akkor, ha a betelepülés mellett családegyesítés, tartós helyi munkavállalás vagy a lakhatási körülmények rövid időn belüli, hitelt érdemlően igazolt javulása szól.

Az Alaptörvény VI. cikke (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Az Alaptörvény XV. cikke (4) bekezdése szerint Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.

Az Alaptörvény XXII. cikke (1) bekezdése szerint az állam jogi védelemben részesíti az otthont. Magyarország törekszik arra, hogy az emberhez méltó lakhatás feltételeit és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést mindenki számára biztosítsa.

Az Európai Emberi Jogi Egyezmény 8. cikke szerint mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák.

A Kúria Köf.5.047/2016/2. számú határozata értelmében:
„Mindezeken túl az az önkormányzati szabályozás, amely a közösségi együttélés szabályainak megsértését állapítja meg akkor, ha valakire nem jut 6 m2 élettér – ahogy az indítvány is fogalmaz – az a társadalmi helyzet alapján történő megkülönböztetésre vezet (de sérti az esélyegyenlőség elvét is a szociális, oktatási lehetőségekhez való hozzáférés magyarországi lakóhelyhez kötöttsége alapján). Az önkormányzatoknak is figyelembe kell venni az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdését, amely szerint

Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.”

A Jat. 2. § (1) bekezdése értelmében a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.

A Rendelet 7. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározottak értelmében a betelepülőnek külön feltételként igazolnia kell, hogy megélhetése és lakhatása tartósan biztosított. Ennek fogalmát azonban nem határozza meg a képviselő-testület, hiszen kizárólag példálózó jelleggel, „különösen” szófordulat használatával rögzíti a jogszerű lakáshasználatot és a lakhatási megfelelést.

A Képviselő-testület azon túl, hogy az Alaptörvény idézett rendelkezéseibe meghatározott alapelveket sértő feltételeket állapít meg, a megállapított feltételek még a jogszabály címzettjei számára sem bírnak egyértelmű szabályozási tartalommal, így az jogbizonytalanságot is eredményez.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a Rendelet 7. § (1) bekezdés c-d) pontjában és a Rendelet 7. § (2) bekezdésben meghatározott követelmények az Alaptörvény idézett rendelkezéseibe és a Jat. 2. § (1) bekezdésébe ütköznek.

5. A Rendelet 5. § (7) bekezdés b-c) pontja szerint a kérelemhez csatolni kell a jogszerű és rendszeres megélhetést igazoló okiratokat (különösen: munkáltatói igazolás, vállalkozói igazolvány/bevételi kimutatás, nyugdíjszelvény, ösztöndíj-igazolás, bankszámlakivonat) valamint az e rendelet 7. §-ában meghatározott tényeket igazoló okiratokat.

Jelen törvényességi felhívás 3. és 4. pontjában részletesen kifejtettek szerint azonban a Rendelet 7. § -ában meghatározott feltételek önmagukban is jogszabálysértőek, illetve Alaptörvénybe ütköznek.

Erre tekintettel megállapítható, hogy az 5. § (7) bekezdés b-c) pontjában a lakcímlétesítési feltételek igazolására irányuló dokumentációs kötelezettség szintén jogszabálysértő.

6. A Rendelet 9. §-a az alábbiakat tartalmazza:

„(1) A jegyző a lakcímbejelentéssel összefüggő jogellenes betelepülés esetén – a Hövtv. 21. § (2) bekezdése alapján – kezdeményezi a betelepülő lakcímbejegyzésének törlését az illetékes hatóságnál.
(2) Jogellenes betelepülés esetén bírság szabható ki a Hövtv. 21. § (3) bekezdése szerint.
(3) Figyelmeztetés nem alkalmazható (Hövtv. 21. § (4) bekezdés).”

A Hövtv. 21. § (2)-(3) bekezdése kimondja:
(2) Az önkormányzat a lakcímbejelentéssel összefüggő jogellenes betelepülés esetén kezdeményezheti a betelepülő lakcímbejegyzésének törlését.
(3) A jogellenes betelepülés esetén bírság szabható ki.

A Hövtv. 22. § (2) bekezdés e) pontja értelmében felhatalmazást kap a települési – a fővárosban kerületi – önkormányzat képviselő-testülete, hogy rendeletben határozza meg a jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat.

Fentiekre tekintettel megállapítható, hogy a Hövtv. 21. § (2)-(3) bekezdésében felsorolt szankciók alkalmazása opcionális. Ebből eredően a Hövtv. 22. § (2) bekezdés e) pontjában hivatkozott felhatalmazó rendelkezés abban az esetben tekinthető kötelező szabályozási felhatalmazásnak, amennyiben a képviselő-testület rendeletében alkalmazni rendeli az adott szankciót.

A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (továbbiakban: Ksznytv.) 10. § (3) bekezdése értelmében az önkormányzati rendelet alapján megállapítható közigazgatási bírság felső határa természetes személyek esetén kétszázezer forint, jogi személyek és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetén kétmillió forint lehet.

Megállapítható, hogy a Rendelet 9. §-a jogszabálysértő, mivel tartalmazza a Hövtv. 21.§-ában foglalt szankciókat, azonban a Hövtv. 22. § (2) bekezdés e) pontja szerinti, a jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó szabályokat, így különösen a Ksznytv.10. § (3) bekezdésében rögzített bírság konkrét mértékének megállapítására vonatkozó rendelkezést a Rendelet már nem tartalmazza.

Felhívom a Képviselő-testület figyelmét arra, hogy törvénysértést a megadott határidőig szüntesse meg.

Felhívom a Képviselő-testület figyelmét, hogy az Mötv. 134. §-ának alkalmazásából eredően az érintett a felhívásban foglaltakat köteles megvizsgálni és a megadott határidőn belül az annak alapján tett intézkedésről a Kormányhivatalt írásban tájékoztatni.

Tájékoztatom, hogy amennyiben a jogszabálysértés megszüntetésére nyitva álló határidő eredménytelenül telik el, az Mötv. rendelkezései lehetőséget adnak a Kormányhivatalnak arra, hogy mérlegelési jogkörében a törvényességi felügyelet törvényben meghatározott egyéb eszközeit alkalmazza.

Nyíregyháza, időbélyegző szerint

Tisztelettel:

Román István
Digitálisan aláírta: Román István
Dátum: 2026.03.04 10:36:54 +01'00'

Román István
főispán

A dokumentum elektronikusan hitelesített.
2026.03.04 14:13:27
Sz-Sz-B. Vármegyei Kormányhivatal
Kiadmányozta: TFIK TFIK